

Дѣти ѿ вси Болгарски Юноши, да благоугожда-
 вате Родителемъ своимъ во все Оно, кое ѣ бла-
 гочестно. Нема дѣло повлагодпріятно, Освѣнь
 да сохрѣнаваме животъ томъ, Отъ когò пріах-
 ме животъ, ѿ съ кровію нашею да препитаваме
 тогò, Отъ коегò кровей пріахме бытіе. Видите
 на това какво ѿ писаніе говори: „Почитаѿи
 Отца Очищава грѣхи, ѿ сокровиществъва про-
 славлѣѿи Матерь свою,“ говори Сіраха. (гл:
 3. 3.—)

44. ІОСИФЪ ПОЗНАВА СѦ ОТЪ БРАТІИ СВОЕѦ.

Красніа тіа Іудовы рѣчи чувствітелно ура-
 ниха Іосифово сѣрдце. Заповѣда Слугамъ да
 излѣзатъ Отъ Обиталища, ѿ, слѣзы низъ лица
 ронаши, рече Братіамъ: Язъ самъ Іосифъ, Братъ
 вашъ! Живѣ ли воистиннъ Старый Отецъ мой?
 Но Братіе не го вѣроваха, нитò смѣаха Отъ
 страшнаго трепереніа рѣчь да мѣ проговоратъ.
 Іосифъ продолжи разговоръ свой: Язъ самъ
 Братъ вашъ! да ли ѣ Още живъ Старецъ, Ро-
 дитель мой? Дойдите влизъ, не бойтеса! Вы
 сте, истина, зло мыслили; но Богъ ѣ преобра-
 тилъ зло мысль вашъ на добро. За благополъ-
 чіе ваше проводилъ мѣ ѣ Богъ тѣва. Ще послѣ-
 доватъ Още пѣть советѣмъ неплодны години.
 Идите скоро къ Отцѣ моемъ, ѿ кажите мѣ: